

gospodarske, obrtniške in narodne.

Izhajajo vsako sredo po celi pôli. Veljajo v tiskarnici jemane za celo leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold., pošiljane po pošti pa za celo leto 4 gold. 60 kr., za pol leta 2 gold. 40 kr., za četrt leta 1 gold. 30 kr.

V Ljubljani 16. januarja 1884.

Obsseg: Vabilo gospodom družbenikom c. k. kmetijske družbe kranjske v občni zbor v Ljubljani. — Pisma o živinoreji. — Gospodarske stvari iz deželnega zbora kranjskega. — Opravilo c. k. gozdnih oglednikov za politične okraje na Kranjskem. — Katere sorte grozdja naj se sadi preko hiš severnih krajev, in kako naj se jih goji. (Dalje.) — 62. odborova seja Matice Slovenske 9. dan januarja 1884. — Govor mestnega svetovalca g. J. Nabergoja v seji mestnega zbora tržaškega 18. dne decembra meseca. (Konec.) — Naši dopisi. — Noviĉar.

Vabilo

gospodom družbenikom c. k. kmetijske družbe kranjske.

izredni občni zbor
v Ljubljani

30. dné januarja 1884

po § 21 družbinih pravil.

(Zbor je v dvorani mestne hiše in se začne ob 9. uri dopoludne.)

Program obravnavam:

1. Predsednik prične zborovanje.
2. Volitev dveh odbornikov v centralni odbor namesto po § 22 družbinih pravil izstopivših.
3. Volitev družbinega tajnika.
4. Poročila in predlogi podružnic in predlogi posameznih družbenikov po propisu § 19 družbinih pravil.
5. Priznanje častnih diplom za hvalevredne zasluge o poljedelstvu.
6. Volitev častnih in dopisujočih družbinih udov.
7. Poročilo o podkovski šoli v Ljubljani.

Centralni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

V Ljubljani 16. januarja 1884.

Karol baron Wurzbach,
predsednik.

Andrej Brus,
tajnika namestnik.

Gospodarske stvari.**Pisma o živinoreji.**

Spisuje —r.

I.

Kdor le površno opazuje sedanje stanje naše živinoreje, prišel je gotovo do prepriĉanja, da so se razmere gledé živinoreje v zadnjih letih jako predrugačile. Kdor je še pred dobrimi tremi leti obiskaval naše živalske somnje, opazoval je lahko, kako je bila slaba kupĉija z živino.

Navadno kupovali so gospodarji živino eden od drugega za pleme ali rejo, ali pa je prišlo par mesarjev kupovat jo za mesnico. Cena živine bila je vedno nizka ter še dobro blago prodalo se je težko. Koliko gospodarjev bilo je še tega mnenja, čemu da bode živino redil, vsaj nima nobene cene; kajti gospodarji bili so prisiljeni, voziti živino od somnja do somnja, predno so jo prodali.

A sedaj, rekel bi, so razmere popolnem drugaĉne, kupcev iz Trsta, Laškega, Koroškega, Bavarskega, Tirolskega itd. najdeš na vsakem živalskem trgu mnogo, kateri ne nakupujejo samo par, ampak po sto in več govedi po visoki ceni. Razun tega potrebujejo pa tudi domaĉi mesarji mnogo lepega blaga. Prišlo je skoraj do tega, da se istinito težko dobi uže lep vol in lepa krava.

Ker se na eni strani toliko lepe živine, to je, volov, krav in junic izvozi iz naše dežele, na drugi strani pa ravno toliko lepe živine v deželi pobije, priti moramo do jako važnega vprašanja: Ali ni mogoĉe, da bi naša živinoreja propadla, ako se naši gospodarji o tej zadevi ne ganejo?

Odgovor je kratek. Naša živinoreja mora propasti, ako ne pričnemo živino umno rediti, kajti naša paša, naša krma ostane veĉinomoma, kakoršna je bila poprej uže, če bi bila krma še veliko boljša, ni nam mogoĉe rediti boljše živine doma, ako prodamo najboljšo iz dežele.

Dragi prijatelj, pomisli! Ako imaš še tako dobro obdelano zemljo doma, za seme

